

en aan B. en W. zullen worden verzonden om de Raad te worden aangeboden.

Waar precies op de Groeneweg de nieuwe kantonale gevangenis is gebouwd, staat niet vermeld.

Omdat er van de Groeneweg wordt gesproken, is het meest voor de hand liggende dat gebruik werd gemaakt van de oude "vrouwengevangenis", die onder is gebracht in het voormalige St. Catharinaklooster. Ik heb nergens een bestek voor nieuwbouw van een mannengevangenis gevonden. In dat vrouwenpakhuis, waar 300 gedetineerden hun straf moesten uitzitten, was voor die enkele man nog wel een plaatsje.

Een volgend keer zal ik uitvoerig beschrijven, waaruit dit "Tuchthuis" bestond.

Dr. J.G.W.F. Bik.

EEN HERINNERING AAN WAT VERDWENEN IS

De iepenbeplanting aan Schielands Hoge Zeedijk

De hiernaast geplaatste tekening van Schielands Hoge Zeedijk (zo luidt de officiële naam) werd in 1943 gemaakt door onze onlangs te Voorburg overleden oud-stadgenoot, de begaafde tekenaar Pieter Leendert Scholten (1903-1983), die ook nadat hij zijn geboortestad metterwoon had verlaten, daarmee door nauwe banden verbonden was gebleven. Hij was een goed kenner van het landschap van Midden-Holland. De afbeelding toont ons een deel van de prachtige bomenrij waarmee de "Moortse dijk" eens was beplant.

De beplanting dateerde waarschijnlijk van 1869.

Immers, in de Goudsche Courant van 12 november 1868 kon men een advertentie aantreffen over de aanbesteding van de leverantie van 800 "ypenboomen op de Hooge Schielandsche Zeedijk", gelegen tussen Gouda en Moordrecht. De aanbesteding vond reeds kort daarop plaats, op 20 november van hetzelfde jaar. De bomen hebben het ongeveer 80 jaar uitgehouden. Eind 1953 werden ze door de Goudse plantsoendienst geroid, op last van de Hoogheemraadschappen Schieland en Rijnland. In totaal ging het toen om nog slechts 116 exemplaren. Weliswaar hadden de bomen weinig te lijden gehad van de gevreesde iepziekte (die onder de talloze iepebomen langs de Goudse grachten wel duchtig heeft huisgehouden), maar een groot aantal bomen was al verdwenen

toen in het midden van de jaren dertig het verbindingskanaal tussen de Hollandsche IJssel en de Gouwe (waarin opgenomen de Julianasluis) werd gegraven.

De bomenrij van de tekening stond tussen de sluis en Moordrecht. Wie goed kijkt, ziet tussen de bomen door de watertoren van de K.V.T. in Moordrecht aangeduid. Links de overzijde van de IJssel, nog niet ontsierd door allerlei industrieën, rechts een van de wielen, ontstaan bij een eerdere dijkdoorbraak. In die tijd was van de roekenkolonie die in deze bomengalerij nestelde weinig of niets meer overgebleven. In de eerste decennia van onze eeuw telde ze vele tientallen gevederde bewoners; er waren jaren dat men wel 100 nesten kon tellen



Teekening van P.L.Scholten '43

Dat dit luisterrijke geboomte moest verdwijnen, was een gevolg van de watersnood van 31 januari 1953. Volgens de waterstaatkundige ambtenaren van de hoogheemraadschappen vormde de beplanting met zulke hoge en zware bomen een blijvend ernstig gevaar voor het